ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 27.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ." καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.
Editor S. Hourmouzios Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. | 31, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

ΟΠΟΙΟΝ τὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ἐν ΚΥΠΡΩ.

(Συνέχεια ἀπὸ τοῦ προηγουμ. ἀριθμοῦ.)

Τοιαῦτα λοιπὸν περίπου εἰσὶ καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν θρόνων, ὧν τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν σχεδὸν ἀγνοοῦμεν, ἀλλὰ τὴν χρῆσιν πάντες γνωρίζουσι, διότι ὡς γνωστὸν αἱ Μητροπόλεις ἐν Κύπρῳ καί τινα Μοναστήρια ἦσαν καὶ ἔν τινι μέτρῳ εἶνε εἰσέτι κοιναὶ ξενοδοχεῖα καὶ καταλύματα ἀνοικτὰ πάντοτε εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς δεομένους ξενίας. Εἶνε προστάται καὶ τροφεῖς ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἐκθέτων τέκνων ὧν καθ' ἑκάστην ἡ ὡρισμένη τροφὴ στέλλεται. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ διάφορα Σχολεῖα εἰ μὴ συντηροῦν ὅλως συνδράμουν ὅμως καὶ βοηθοῦν γενναίως. Ἐν δὲ παρελθούσαις ἀπομεμακρυσμέναις ἐποχαῖς διὰ τῶν εἰσοδημάτων τούτων ἐπληρώνοντο κατὰ μέγα μέρος βαρέα πρόστιμα ἐπιβαλλόμενα δικαίως ἢ ἀδίκως ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἐπὶ ἀτόμων ἢ χωρίων ἢ κοινωνιῶν ὁλοκλήρων, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴπομεν. Τοιαύτη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἡ χρῆσις τῶν εἰσοδημάτων τούτων καλῶς ἢ κακῶς δικαίως ἢ ἀδίκως ἐνεργουμένη, ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον ἡ αὐτή· ἴσως δὲ καὶ ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς δι' ὃν τὰ χαρακτῆρα φόρου φέροντα ταῦτα δικαιώματα ἐπεβλήθησαν τῷ λαῷ καὶ εἰσεπράττοντο, ἦτο ἔκποτε τοιοῦτος.

Ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν δικαιωμάτων τούτων ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις ἐβοήθει πάντοτε τοὺς Ἀρχιερεῖς παραχωροῦσα κληρικήν τινα ὅστις συνώδευε τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἴσπραξιν τούτων ὑπάλληλον τοῦ Ἀρχιερέως· διότι ναὶ μὲν δὲν ἦσαν ταῦτα ὑποχρεωτικά, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συνήθεια τὰ καθιέρωσεν, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἐκδιδομένοις ἀείποτε Αὐτοκρατορικοῖς Βερατίοις ἐγίνετο οὐ μόνον μνεία τούτων καὶ ὅτι πρέπει νὰ δίδωνται ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ διαταγὴ πρὸς τοὺς καδῆδας νὰ βοηθῶσι τὴν εἴσπραξίν των (ἄρθρ. 12 καὶ 13 Βερατίου Ἀρχιεπ. Σωφρονίου ἐκδοθὲν τῷ 1865.) Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν διαχείρισιν τῆς νήσου, ἠρνήθη αὕτη νὰ συνδράμῃ εἰς τοῦτο τοὺς Ἀρχιερεῖς προβάλλουσα τὸν προαιρετικὸν χαρακτῆρα τῶν δικαιωμάτων τούτων, ἀψηφοῦσα δὲ καὶ Βεράτια καὶ Προνόμια. Τοῦτο ἰδόντες οἱ Ἀρχιερεῖς ἠναγκάσθησαν ἔκτοτε (λήγοντος τοῦ 1878) νὰ κάμωσιν Ὑπόμνημα, ὑπογραφὲν καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ στείλωσι τοῦτο πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐν ᾧ μεταξὺ 15 κεφαλαίων, ἂν καλῶς ἐνθυμώμεθα, περὶ διαφόρων ἄλλων χρηζόντων διορθώσεως, κατέταξαν χωριστὸν κεφάλαιον καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' οὐδεμίαν, ἢ σχεδὸν οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωκεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰ παράπονα ταῦτα τῶν Ἀρχιερέων. Πολλοὶ δὲ ἀφ' ὧν εἰσεπράττοντο τὰ δικαιώματα ταῦτα ἰδόντες ὅτι ὁ εἰσπράκτωρ δὲν συνωδεύετο ὡς ἄλλοτε ὑπὸ ὑπαλλήλου τινὸς τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θέλουσι νὰ δώσωσι τίποτε, οὕτω δὲ ἤρχισαν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα νὰ ἐλαττῶνται σπουδαίως.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ τέλεον ἐκλείψωσι ταῦτα, μερίς τις τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἐν ᾗ καταταττόμεθα καὶ ἡμεῖς ἄχρις οὗ πεισθῶμεν διὰ λόγων καὶ ὄχι ἀποσιωπητικῶν ὅτι δὲν σκεπτόμεθα ὀρθῶς, ἐθεώρησαν καλόν, δίκαιον καὶ ὠφέλιμον νὰ κανονισθῶσι προηγουμένως τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ νὰ λάβωσι δὲ τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ δοθῇ τροπή τις ἐπὶ τὸ βέλτιον τῆς χρήσεως τούτων. Οὐδαμῶς δὲ διανοουμένη ἡ μερὶς αὕτη τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἐν τῷ παρελθόντι τοιᾶς δὲ ἢ τοιᾶς δὲ, διαχειρίσεως, φρονεῖ ὅτι διὰ νέας καταλλήλου τοιαύτης, —ἀποκοπτομένων τῶν περιττῶν δαπανῶν Μητροπόλεων, Μοναστηρίων, Ἐκκλησιῶν, καὶ ἐκποιουμένων κτημάτων τινῶν ζημίαν μᾶλλον ἢ ὠφέλειαν προξενούντων, —θὰ σχηματισθῇ ἐν ὀλίγῳ χρόνου διαστήματι ἓν ἀρκετὰ βαρὺ κεφάλαιον δυνάμενον πλεῖστα ὅσα καλὰ νὰ πραξενήσῃ τῇ πολλῶν στερουμένῃ ταλαίνῃ ταύτῃ νήσῳ.

Ἐὰν σήμερον ἐρευνήσῃ τις εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται τὸ χρηματικὸν ταμεῖον τῆς δεῖνα Ἐκκλησίας ἢ τοῦ δεῖνος Μοναστηρίου τοῦ ὁποίου τὰ κτήματα εἶνε μυθώδη, θὰ μάθῃ μετὰ μεγίστης ἀπορίας ὅτι εἰς ἀθλιεστάτην εὑρίσκεται κατάστασιν, ὑπόκειται δὲ καὶ εἰς χρέος ὐκ εὐκαταφρόνητον· καὶ διατί τοῦτο ἀφοῦ τοσαύτην ἔχει περιουσίαν; —διότι ἔχει καὶ πολλὰ ἔξοδα. —καὶ ποῦ γίνονται τὰ ἔξοδα αὐτά; —εἰς διορθώσεις; κτη-

μάτων καὶ διατροφὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων·—ἀλλ' ἀφοῦ τὰ κτήματα τὰ πολλὰ οὐδεμίαν ἔχουν ὠφέλειαν ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ζημίαν προξενοῦσιν, ἀποποιηθήτωσαν· καὶ ἐὰν ἐκεῖνοι οἵτινες τρέφονται ἦ-ε τόσον πολλοὶ ὥστε τὰ μεγάλα τῶν τόσων κτημάτων εἰσοδήματα ἐξοδεύονται καὶ δὲν μένει τίποτε, ἀπολυθήτωσαν οἱ περιττοὶ καὶ μενέτωσαν οἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖοι. Τοιαύτην τινὰ ἔχουσιν ἰδέαν οἱ ὑποκινηταὶ καὶ ὀπαδοὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου, οἵτινες μακρὰν ὄντες τῆς ἰδέας ὅτι τὴν χρῆσιν τῶν περιουσιῶν τούτων ἀκολουθεῖ κατάχρησις, τὰς οἰκονομολογικὰς μόνον ἰδέας τῶν διαχειριστῶν ἃς ἀλλως κατ' ἀνάγκην οὗτοι ἀκολουθοῦσι, θεωροῦσιν ὡς ἐσφαλμένας· ὑπὸ τοιαύτης δὲ ἰδέας κατεχόμενοι φρονοῦσιν ὅτι πᾶν ἐναντίον φρόνημα βάσεις ἔχει ἐφημέρους καὶ ἑπομένως ἐσφαλμένας.

Τοιαύτην τινὰ θέλουσιν διαχείρισιν οἱ μεγάλα καλὰ καὶ ὠφέλιμα τῇ πατρίδι ἐκ τῶν περιουσιῶν τούτων προσδοκῶντες· νομίζουσι δ' ὅτι 'Επιτροπὴ λαϊκὴ γενικὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ 'Αρχιεπισκόπου καὶ ἀντιπροεδρίαν κατ' ἐπαρχίας τῶν λοιπῶν Μητροπολιτῶν, διὰ πολλῶν οἰκονομολογικῶν μέσων βελτιοῦσα τὰς ἀπολαβὰς καὶ ρυθμίζουσα τὰ εἰσοδήματα πάντα, μισθοδοτοῦσα δὲ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐπαρκῶς τοὺς 'Αρχιερεῖς καὶ τοὺς ἑκάστῳ ἀναγκαίους ὀφφικιαλέους, καὶ διατηροῦσα ἐν ἑκάστῳ Μοναστηρίῳ ἢ 'Εκκλησίᾳ τοὺς ἀπολύτως ἀναγκαίους ἱερεῖς, δύναται νὰ προξενήσῃ εὐάρεστον καὶ Θεάρεστον ἀποτέλεσμα· ἐνῷ ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα αἱ μὲν ἀπολαβαὶ τῶν 'Εκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων θὰ ἐλαττωθῶσι, τῶν δὲ Μητροπόλεων θὰ ἐκλείψωσι· τινὲς λοιπὸν φρονοῦσιν ὅτι «παρὰ νὰ ἐκλείψωσι τὰ δικαιώματα καὶ εἰσοδήματα αὐτὰ προτιμότερον νὰ ἀλλοιωθῇ τὸ σύστημα» ἄλλοι δὲ «παρὰ νὰ ἀλλοιωθῇ τὸ σύστημα τὸ καθεστὼς—λέγουν—προτιμότερον νὰ ἐκλείψωσι τὰ εἰσοδήματα διότι βέβαια δὲν θὰ ἐκλείψωσιν ἀμέσως . . . . .» περιττὸν βέβαια νὰ εἴπωμεν τίνες οἱ τὸ πρῶτον καὶ τίνες οἱ τὸ δεύτερον λέγοντες.

'Αλλὰ δὲν εἶνε εὐτελέστατον καὶ χαμερπέστατον νὰ περιέργηται δίκην ζητιάνου καὶ νὰ περιοδεύῃ τὰ χωρία ὁ ὑπάλληλος τοῦ 'Αρχιερέως, νὰ βλέπῃ καθ' ἑκάστην ἐκεῖνα τὰ κατεβασμένα πρόσωπα πολλῶν χάριν ἀσημάντου ποσοῦ, ν' ἀκούῃ δὲ καὶ πλείστας ὅσας μεμψιμοιρίας καὶ παράπονα καὶ νὰ ἀπέρχηται κεναῖς ταῖς χερσὶ, ν' ἀγκαζῆται δὲ κατόπιν νὰ ἐπανέρχηται τρεῖς καὶ τετράκις καὶ πολλάκις, διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἓν τρίτον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ποσοῦ καὶ ἐκεῖνο κατόπιν τρόπων δυσκολιῶν καὶ ἀνταλλαγῆς λέξεων οὐδόλως περιποιητῶν τιμὴν τῷ 'Αρχιερατικῷ ὑπαλλήλῳ;—Ταῦτα πάντα εἰσὶ γεγονότα ἅπερ δυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν.—'Αλλὰ δὲν συντείνει τοῦτο ἆρά γε εἰς τὴν σημέραι διάστασιν ποιμνίου καὶ ποιμένος ὅπερ ἀσύμφορον ὅλως ἔν γε τῷ παρόντι; Δὲν θὰ γίνῃ ἆρά γε τοῦτο ἀφορμὴ νὰ παύσωσι καὶ αἱ κατ' ἐπαρχίας περιοδεῖαι τῶν 'Αρχιερέων, αἵτινες ὅλως πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν σκοπὸν ἔχουσι τὴν ὡς δεῖ κατάρτησιν τοῦ ποιμνίου, ἐνῷ ὡς τοιαῦται πρέπει νὰ μείνωσιν ὅλως ἔξω τοῦ ζητήματος καὶ οὐδεμίαν πλέον σχέσιν νὰ ἔχωσι πρὸς τὴν τῶν δικαιωμάτων εἴσπραξιν; Δὲν θὰ γίνῃ τοῦτο ἀφορμὴ νὰ ἐκλείψωσι βαθμηδὸν τὰ δικαιώματα αὐτὰ, καὶ νὰ κατηγορώμεθα κατόπιν ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τὰ φυλάξωμεν διὰ νὰ κάμωμεν καλὴν χρῆσιν τούτων;

Ἰδοὺ αἱ ἰδέαι, ἰδοὺ αἱ σκέψεις τῶν ποθόντων λύσιν εὐπρεπῆ τοῦ ζητήματος τούτου· ἀλλὰ δυστυχῶς ἰδοὺ ὅτι ὑποκινηθὲν πρὸ πολλοῦ τὸ ζήτημα καὶ καταληξαν μέχρι τῆς δι' 'Εγκυκλίων τῶν 'Αρχιερέων προσκλήσεως ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ (κατὰ τὸν παρελθόντα 'Ιούλιον) πρὸς σύσκεψιν καὶ λύσιν οἱανδήποτε τοιούτου, οὐδὲν ἐγένετο, διότι οὐδεὶς σχεδὸν παρουσιάσθη. Πιθανὸν ὁ λαὸς, ἀγνοῶν ποίαν μέλλει νὰ λάβῃ τροπὴν τὸ πρᾶγμα, καὶ τί; ὁ σκοπὸς τοῦ ζητήματος τούτου, δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀναμιχθῇ. Ὁ κανονισμὸς τὸν ὁποῖον ὡς βάσιν τοῦ ὅλου ζητήματος ἐξεπόνησαν οἱ 'Αρχιερεῖς δὲν ἐδημοσιεύθη νὰ λάβωσι γνῶσιν πάντες, καὶ τοῦτο διὰ λόγους σκοπίμους· διεδόθη δὲ, καὶ δὲν ξεύρομεν τὴν πηγὴν τῆς διαδόσεως, μεταξὺ τῶν χωρικῶν, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ ἔκαμνον σιδηροκέφαλα πλέον· τὰ ὅσα ἔδιδον, (σὰν νὰ ἦσαν βαμβακοκέφαλα μέχρι τοῦδε) καὶ ἐπειδὴ κύριος σκοπὸς τούτων, τῶν ὁποίων τὸ βαλάντιον ὥς περ μέλισσαι κηρίον κυκλοῦσι πολλαὶ ζάλαι, εἶνε νὰ τὰ κάμωσιν ἀνεμοκέφαλα ὡς ἤρχισαν ἤδη νὰ τὰ θεωρῶσιν ἀνεμόσκορπίσματα, διὰ τοῦτο δὲν ἐξέλεξαν ἀντιπροσώπους. 'Αλλ' ἀδικοῦμεν πολὺ τοὺς χωρικοὺς νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχουσι τοιοῦτοι οἵτινες δίδοντες ἄλλοτε ἀνεξετάστως ὅ,τι ἔδιδον, θ' ἀρνηθῶσι σήμερον νὰ δίδωσι μικρὸν ποσὸν ἀφοῦ μάθωσιν ὅτι θὰ χρησιμεύῃ τοῦτο εἰς ὑψηλοὺς σκοποὺς οἵτινες θ' ἀπολήξωσιν εἰς τὴν ὠφέλειαν αὐτῶν τε καὶ τῆς πατρίδος των. Διὰ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη ἂν εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς λύσεως προσπαθῶμεν, νὰ φωτίσωμεν πρῶτον τὸν λαὸν, ὅτι τὰ δικαιώματα αὐτὰ θὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ πολὺ διὰ νὰ πληρώνονται εὐκολώτερον· ὅτι οὐδεμία θὰ εἰσχωρῇ κατάχρησις εἰς τὸ χρῆμα του, ὅτι θὰ ἐξοδεύηται τοῦτο εἰς Σχολεῖα, Φιλανθρωπικὰ καταστήματα κ.λ. κ.λ. ὅτι θὰ λαμβάνῃ συνεχῶς γνῶσιν τῆς καταστάσεως τοῦ γενικοῦ Ταμείου, καὶ νὰ πεισθῇ τέλος ὅτι διὰ τοῦ χρήματός του τούτου συντελεῖ εἰς τὴν πρόοδον τῆς πατρίδος του, διὰ νὰ δίδῃ τοῦτο μετ' ἐνδομύχου εὐχαριστήσεως. Πρὸς τοῦτο πάντων ἡμῶν αἱ προσπάθειαι δέον νὰ περιστραφῶσιν, οὐδόλως ἀπελπιζόμενοι ὡς ἐκ τῆς προσκαίρου ναυαγήσεως τοῦ ζητήματος. «Θαρσεῖν χρὴ· ταχ' αὖριον ἔσσετ' ἄμεινον».

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ.

Δι' εἰδοποιήσεως πληροφορεῖ ἡμᾶς καὶ δι' ἡμῶν πάντας τοὺς 'Αναγνώστας μας ὁ 'Επίτιμος Γραμματεὺς Κ. Α. Βιστάκης ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 'Οκτωβρίου μηνὸς ἀλαφράγκα θὰ γίνῃ Γεωργικὴ ἔκθεσις εἰς τὴν Λευκωσίαν. Τώρα ποῦ τὄμαθεν ὅλος ὁ Κόσμος θὰ σᾶς το πῶ κ' ἐγὼ νὰ τὸ ἐννοήσητε καλά. Ὅσοι λοιπὸν ἔχετε ζῶα καλὸν σόϊ Ἵππους, βόρδους καὶ μούλες, γαδάρους, βώδια ταύρους, κατσέλλες, καμήλους, πρόβατα, χοίρους, ἢ προϊόντα σιτάρι, κριθάρι, ρόβι, κουκκιὰ, λουβιὰ, λουβάνες καὶ τέτοια, λαχανικὰ, ὀπωρικὰ, χαρούπια καὶ λοιπὰ, κρασιὰ, ρακαῖς τῆς Κύπρου, καὶ τυριὰ τῆς Κύπρου, ἔπειτα μετάξι ἀδούλευτον, μαλλιὰ ἀδούλευτα, βαμβάκι ἀδούλευτον, νήματα 'φάσματα τῆς Κύπρου μεταξωτὰ, μάλλινα καὶ βαμβακερὰ, σκεπάσματα μάλλινα (ἰχράμια) στρατούρια, σακκιὰ, ταάρια, δισάκκια καὶ τέτοια ἔργα τῆς Κύπρου. Ὄρνιθες, πετεινοὺς, γάλους, χῆνας, πάπιας καὶ πεζούνια (ἤλθε 'ς τὸν νοῦν μου ἡ ζάλη 'ποῦ εἶχεν ὁ παππούς μας ὁ Νῶε ἕως οὗ νὰ τὰ συνάξῃ αὐτὰ ὅλα καὶ μάλιστα μέσα 'ς αὐτὰ ὅλα νὰ ἔχῃ καὶ τρεῖς γυναῖκας!!!) Λοιπὸν ὅλοι ὅσοι ἔχετε ἀπ' αὐτὰ ἀπὸ τὰ καλλίτερά σας νὰ τὰ πάρετε 'ς τὴν Λευκωσίαν καὶ τὰ καλλίτερα θὰ λάβωσι βραβεῖον. Ἔπειτα θὰ σᾶς πῶ καλλίτερα τὴν ἡμέραν ποῦ θὰ γίνῃ. Τὸ πᾶν ὅμως εἶνε διὰ νὰ προπαθῆτε εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἔχετε ἢ νὰ κάμνετε καλὰ πράγματα ἀπὸ αὐτὰ ὅλα τὰ εἴδη, διὰ νὰ τὰ παρουσιάζετε εἰς αὐτὰς τὰς ἐκθέσεις ποῦ θὰ γίνωνται καθε λίγον καιρὸν διὰ νὰ βραβεύεσθε τ' ἀκούσετε; ἄ! ἔπειτα ποῦ θὰ πιάνουν οἱ ἄλλοι ταῖς λίραις καὶ σεῖς νὰ θωρῆτε 'πό μακρα νὰ μὴ παραπονῆθε.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὁ δαιμόνιος Βίσμαρκ κατώρθωσε νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει· παίζει τέλος πάντων τὴν σφαῖραν 'ς τὰ χέρια του σὰν τὴν μάππαν ἀλλ' ἂν τοῦ φύγῃ καὶ τὴν ἁρπάξῃ ἄλλος θὰ σοῦ τὸν κάμῃ νὰ βουρᾷ σὰν τὸ καμῆλι. 'Εσυμβούλευε τὴν Γαλλίαν νὰ ἀντιστέκεται

εἰς τὴν Συνεδρίασιν διὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ τζακωθῇ μὲ τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ Ἀγγλία ὅμως διέλυσεν ἀμέσως τὴν Συνεδρίασιν καὶ ἀνέλαβε νὰ διοικήσῃ τὴν Αἴγυπτον. Τώρα πάλιν μὲ τὰ νεύματα τοῦ Βίσμαρκ ἤνοιξε πόλεμον ἡ Γαλλία κατὰ τῶν Κινέζων διὰ νὰ δυσαρεστήσῃ τὴν Ἀγγλίαν διότι προσβάλλονται ἐκεῖ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας. Τέλος πάντων χαρά τοῦ Βίσμαρκ εἶνε νὰ βγοῦσι 'ς τὸν χορὸν τοῦτ' οἱ δηὸ νὰ παίζῃ καὶ ἐκεῖνος 'πὸ κεῖ πηδιαῦλι, διὰ νὰ κοιμᾶται δὲ ἥσυχα καὶ νὰ μὴ φοβῆται διὰ τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωραίνναν "νά—λέγει τῆς Γαλλίας—μέρη ἐκεῖ κάτω πολλὰ· πήγαινε ἅρπαξε ὅπα θέλεις νὰ χορτάσῃς" ἅρπαξε λοιπὸν ἐσὺ 'πὸ κεῖ κ' ἐγὼ 'πὸ δῶ πᾶ "τὸ μάλι τοῦ πελλόφραγκου." Νὰ δοῦμεν τέλος πάντων ποῦ θὰ καταντήσωμεν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132)

Χαροῦπια. Αἱ ἀποθῆκαι εἰσὶ πλήρεις· πρᾶγμα δ' ἔξω εὑρίσκεται εἰσέτι ἀρκετὸν· ἡ ἐσοδεία ἐφέτος εἶνε κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς.—1000—1200 καντάρια χαλέπια ἐπροπληρώθησαν α'' 82½ γρ.

Κρασία ἄπισσα Γρ. 200—220
,, μὲ πίσσαν 190—210
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκά 2. 13/40.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
ὁ σῖτος τὸ κοιλὸν Γρ. 20—22.
ἡ κριθὴ ,, 11—12.
τὸ κρέας ἡ ὀκᾶ 8—9.

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὅσοι τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὴν «Σάλπιγγα» παρακαλοῦνται νὰ κάμνωσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς τὴν Σύνταξιν.

Λάρνακι 7 Σεπτεμβρίου 1884.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Θαῦμα. Συνταξιοῦχος ὀθωμανὸς ἐκ τῶν τιτλοφορουμένων Σπαχήδων, ἐταξείδευσεν εἰς τὰ τοῦ Χάρωνος μέγαρα πρὸ 18 περίπου μηνῶν. «Ὁποῖον ὅμως θαῦμα στὴν ἐποχήν μας· ὁ εἰρημένος Ὀθωμανός, ἐλάμβανεν ἄδειαν κατὰ μῆνα παρὰ τοῦ Χάρωνος καὶ παρουσιάζετο εἰς τὸ ἐνταῦθα Κυβερνητικὸν Ταμεῖον, μὲ μίαν σφραγῖδα εἰς τὴν χεῖρα καὶ ἔβλεπε τὸν μετὰ τοῦ Ταμείου ἐκρεμῆ λο)σμόν του ἐκ δώδεκα σελινίων τὸν ὁποῖον ἐπεσφράγιζε καὶ ὁ ὑπὸ πολλῶν ἀσχολειῶν περιστοιχούμενος Μουδίρης. «Εὖγε γιὰ Μουδίρης».

Ἀπάτη. Τοῦ κρέατος ἡ τιμὴ πολὺ ὑψώθη, καὶ ὁ κόσμος δὲν ξεύρει τί νὰ φάγῃ. Ἀπεφάσισεν ὅμως νὰ τρέξῃ στὸ Λευκόνικον, ποῦ ὑπάρχουν πολλὰ κοπάδια, γάλων, προβάτων, ἴσως εἶνε εὐθυνότερα ἀλλὰ εὑρέθη ἠπατημένος διότι, ἐκεῖνοι στεροῦνται παραπάνω ποῦ τοὺς ἄλλους.

Πρόοδος. Συνέστη ἀναγνωστήριον ὑπό τινων φιλομούσων νέων· εὐγόμεθα αὐτοῖς αἴσια ἀποτελέσματα.

Ἐλπίς. Ποῦ τὸν καιρὸν τοῦ Ἀδὰμ ἀκούομεν ὅτι ἔρχεται ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὸ Σχολεῖον Ἁγίου Λαζάρου Ἀλληλοδιδάκτης, ἂς παρατείνεται λοιπὸν τὸ «ἔρχεται» μέχρι συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ ἡμεῖς ἂς ἐλπίζωμεν.

Ἡφαίστειον.

Τί συμβαίνει ἀρά γε καὶ ἐνῷ καθ'ἑκάστην σκουπίζονται οἱ δρόμοι καὶ περνοῦν αἱ ἅμαξαι καὶ τηκώνουν τὰ χώματα, πάλιν οἱ δρόμοι εἶνε γεμάτοι ἀπὸ χώματα ποσκούπιδα καὶ ἀκαθαρσίας; ξεύρετε τίς πταίει; ἡ εὐγένεια! ναί σωστὴ ἡ εὐγένεια πταίει, ἡ ὁποία ἐξαπλώθη τόσον πολλὴ μέσ' 'ς αὐτὴν τὴν Λεμησσὸν, ποῦ πλάκωσε 'πὸ κάτω καὶ ἀφεντάδες καὶ δούλους, καὶ κυρίους καὶ ὑπηρέτας· διὰ τοῦτο ὡσάκις καὶ ὅπου βλέπετε τὰ ποσκούπιδα εἰς τοὺς δρόμους, ἐκεῖ εἶνε ἡ φωλεὰ τῆς . . . εὐγενείας δῆλα δὴ· ἀλλὰ μὴ νομίζητε ὅτι χωρατεύω· ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις. Ἀποτέλεσμα τῆς εὐγενείας εἶνε νὰ μὴ ξυπνῶσι πρωῒ οὔτε κύριοι οὔτε ὑπηρέται· κανὼν τῆς εὐγενείας εἶνε νὰ ξυπνῶσι 'ς τὰς 10· ἐνῶ οἱ ἀνευγενεῖς καὶ ἀπολίτευτοι σκουπισταὶ καὶ ἁμαξάδες σηκώνονται ἀπὸ τὰς 6 καὶ ἀρχίζουν σκούπισμα, περνοῦν δὲ ἀμέσως κατόπιν καὶ αἱ ἅμαξαι καθαρίζουν καλὰ τοὺς δρόμους· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα θὰ σηκωθῶσιν οἱ εὐγενεῖς ὑπηρέται νὰ σκοπίζουν τὴν οἰκίαν καὶ νὰ ρίψουν ἔξω ὅλα τὰ ποσκούπιδα, νὰ μένουν μέσα 'ς τοὺς δρόμους ὅλη 'μέρα νὰ τοὺς κτυπᾷ ὁ Ἥλιος καὶ νὰ τ'ἀνακατώνουν οἱ σκύλλοι καὶ αἱ μυίγες ἕως τὸ πρωῒ ποῦ θὰ περάσῃ ἡ ἅμαξα, καὶ κατόπιν τῆς ἁμάξης νὰ γίνῃ πάλιν τὸ ἴδιον ἕως τὴν ἄλλην ἡμέραν καὶ οὕτω καθεξῆς ὥστε οὐδέποτε μένει ἡ πόλις καθαρὰ ἐνῷ πρὸς καθαρισμὸν τῆς πόλεως, καὶ κομπάζοντες τὸ λέγομεν, ἐξοδεύονται τόσα δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσαι λίραι· ποῖος ἆρά γε πρέπει νὰ κάμῃ τὴν παρατήρησιν αὐτὴν; ποῖος πρέπει νὰ ἀπαγορεύσῃ τοὺς ὑπηρέτας ἀπὸ τὸ νὰ ἐκβάλλωσιν ἔξω 'ς τοὺς δρόμους τὰ ποσκούπιδα τὴν ἡμέραν καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὰ ἐκβάλουν ἀπὸ τὴν νύκτα, ἢ νὰ σηκώνονται πρωῒ νὰ τὰ ἐκβάλλουν; Ποῖος εἶνε ὁ κατάλληλος; οἱ κύριοι τῆς οἰκίας; ἐκεῖνοι πληρώνουν λέγουν τόσα καὶ τόσα 'ς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ὅμως, δὲν ἔρχεται ἅμαξα μία διὰ κάθε σπῆτι νὰ σηκώνῃ τὰ ποσκούπιδα τὴν ὥραν ποῦ θὰ καταβῇ 'ς τὸ κέφι τοῦ ὑπηρέτου νὰ σκουπίσῃ. Τὸ Δημαρχεῖον ἆρά γε πρέπει νὰ κάμῃ τοῦτο; ἐδώσαμεν πάνω 'ς τὴν πήτταν· τὸ δημαρχεῖον περνᾷ 'πὸ κάτω ποῦ τὰ σπήτια τὰ ὁποῖα ἀπαγορεύει αὐστηρῶς νὰ κτισθῶσι καὶ πτέφτουν πάνω του οἱ πηλοὶ τῶν ἐργατῶν καὶ δὲν χαπερίζει, καὶ διὰ τὰ ποσκούπιδα θὰ τὸ πιάσῃ ἡ ἔννοια ἀφοῦ μάλιστα ἔχει διωρισμένους τοὺς σκουπιστάς; Ἔπειτα εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ συμβούλιος, διότι ἄνευ συμβουλίου οὐδὲ ὁ χάρων δὲν καταβαίνει· προχθὲς ἔπασχεν ἕνας δυστυχὴς καὶ ἐπειδὴ διὰ νὰ εἰσέλθῃ 'ς τὸ Νοσοκομεῖον ἀνάγκη νὰ γίνῃ συμβούλιος, ἕως οὗ νὰ γίνῃ τοῦτο τὸν ἐσήκωσεν ἄλλος γρηγορήτερα· ἕνας ἄλλος κατάκειτος πτωχὸς καὶ ξένος, ἔρημος πάσης περιποιήσεως ἐκινδύνευε ν' ἀποθάνῃ, καὶ ἐπειδὴ ἀπαρτίας δὲν ἐγίνετο, ἠναγκάσθησαν ὁ ταμίας τοῦ Δημαρχείου, ὁ φαρμακοποιός του, καὶ τις ἄλλος ἀξιαγάπητος νέος νὰ δώσωσιν ἔγγραφον εἰς τὸ Δημαρχεῖον ὅτι δέχονται τὰ ἔξοδα ἂν τὸ Συμβούλιον δὲν ἐγκρίνει τὴν εἴσοδον τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, καὶ οὕτω τὸν εἰσῆξαν, καὶ τί πρῶτον τί δ' ὕστατον εἴποι τις; ἐλεεινότης ἐλεεινοτήτων τὰ πάντα ἐλεεινόνης καὶ ποσηκότης καὶ ἐξῆς καὶ καθεξῆς καὶ τὰ λοιπὰ καὶ πλεῖσθ' ὅσα . . . .

Τώρα ὅμως θυμήθηκα. Δὲν μοῦ λέγῃς Κύρ Δημαρχεῖον διατί εἰς τὸ σωκάκι μας ἐμᾶς ἐδῶ ποῦ ἦτο τόσον καλὰ χαλικωμένον καὶ εἶχε 'ς τὸ μέσον τὸ αὐλάκι του διὰ νὰ τρέχουν τὰ νερὰ, διατί ἔφερες κ' ἔρριψες μέσα τόσον ἄμμον καὶ τόσον χαλίκι καὶ ἐγέμισες τὸ αὐλάκι καὶ τώρα τὸν χειμῶνα στα ματοῦν τὰ νερὰ ὅλα καὶ δὲν τρέχουν; ἡμεῖς ἐνομίζαμεν ὅτι εἶχε κανένα σκοπὸν νὰ διορθώσῃ τίποτε τὸ Δημαρχεῖον, ἀλλὰ βλέπομεν ὅτι τ' ἀπλώσετε καὶ τὰ ἀφήσετε τί τρέχει; μά θὰ μὲ πῆτε δὲν εἶνε 'ς τοὺς καιρούς σας· καλά· οὕτως ἢ ἄλλως εἰργάσθησαν ἐκεῖνοι ποῦ τἄρριψαν· καὶ ἐσεῖς λιπὸν τώρα θὰ ἐργασθῆτε διὰ νὰ τὰ σηκώσητε, ἀφοῦ μάλιστα εἶνε ἀνάγκη νὰ σηκωθῶσι.

Λευκωσία 25 Αὐγούστου 1884.

Ἔ κυρὰ Σάλπιγξ! καθὼς βλέπω ἐιωφάνθης· (μ' ἐζαλίσετε πιὸ κατεργάριδες)· Ἄκουσον κ' ἐμένα μιὰ φορὰ διότι δὲν θὰ μὲ ξαναδῇς ἄλλοτε· σοῦ γράφω τώρα διὰ ν' ἀναπτυχθῶ διότι ἔχω σκοπὸν νὰ πάγω δάσκαλος σὲ κανένα χωριόν (καλὴ ὥρα τοῦ χωριοῦ ποῦ θὰ σ' ἀξιωθῇ) καὶ ἂν τύχῃ τί ποτε νὰ ξεύρω νὰ τὸ περιγράφω ἤγουν ὡς πρέπει.

Ἔχω κάτι νὰ σοῦ πῶ ἀλλὰ δὲν ξεύρω πῶς θ' ἀρχίσω, πλὴν βιάζομαι καὶ θ' ἀρχίσω ἀπὸ δῶ. Τέντωσε λοιπὸν τ' αὐτιά σου (τὰ ἐξύνισες πολλὰ βλέπω).

Πρὸ ἡμερῶν σὰν ἐκάθουμουν μὲ τὸν φίλον μου τὸν Γιάννην 'ς τὸ καφενεῖον νά σου καὶ

περνᾶ ἕν παιδάριον κατακόκκινο μ' ἕνα μαῦρο καπελλάκι καὶ μᾶς ἐχαιρέτισε (τρόπον τινὰ)! μὲ ἕν μικρὸν κίνημα τῆς κεφαλῆς.—Βρέ Γιάννη μὰ ποιὸς εἶνε αὐτός;—καὶ δὲν εἶνε καϋμένε ὁ πρὸ δύο ἐτῶν συμμαθητής μας ὁ ἱποῖος προταῦ νὰ τελειώσῃ τὰ μαθήματά του ἐδῶ ἔφυγε κ' ἐπῆγεν ἀλλοῦ καὶ ἀπὸ κεῖ τὸν ξεκούμπισαν κ' ἦλθε τώρα;—Καὶ πῶς τώρα δὲν μᾶς γνωρίζει;—δὲν θέλει τὴν συναναστροφήν μας· θέλει συναναστροφὴν μεγαλειτέρων του καὶ διὰ τοῦτο μᾶς ἀποστρέφεται,—ἔ ἀφοῦ εἶνε ἔτσι μπράβω του τοῦ λέγω, διότι ἔτσι πρέπει νὰ σχηματίζῃ ὑπόληψιν ἤγουν δηλαδὴ τιμήν. Ἔξαφνα μιὰ μέρα τὸν βλέπομεν καὶ τρυπώνει μέσα 'σ ἕνα κατάστημα.—Ὦ! λέγομεν, οἱ μεγάλοι μας ἐδῶ μέσα τρύπωσαν τώρα; εἰσήλθομεν διὰ περιέργειαν, καὶ πράγματι ὁ φίλος μας συναναστρέφετο μετὰ μεγαλειτέρων του. Εὖ γε λοιπὸν φίλε μου συναναστροφεῦ μετὰ μεγαλειτέρων, διότι βέβαια "ὅμοιος ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει."

*

Σκάλα 24 Αὐγ. 84.

..... Τί θόρυβος εἶνε αὐτὸς;.. τρέξατε βρὲ ἀδελφέ ἀπ' ἐδῶ .... τράκ .... ἐκλείσθησαν· βρὲ ποῖοι εἶσθε; ἀνοίξατε νὰ σᾶς δοῦμεν... δὲν χαπαρίζουν· βρὲ ἐντροπήν! ὁ Ἀστυνόμος τῆς "Σάλπιγγος" εἶνε ἔξω... ποῦ ἐντροπὴν οἱ ἀδιάντροποι! καλά· ἐγὼ εἰσέρχομαι καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν... πά! πά! πά! τί σημαίνουν ὅλ' αὐτά; Μυστήρια τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως· ἤ ὄχι· Ἀπόκρυφα τῶν Παρισίων. Καλά! τοῦτο μόνον πρὸς τὸ παρὸν, ἄλλοτε δὲ ἐπισημότερα.

Γιάννης Ἀγιάννης.

ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Οἱ νέοι πρέπει νὰ διαδέχωνται τοὺς γέροντας ἢ οἱ γέροντες τοὺς νέους;

—Ὁ σημερινὸς καιρὸς, καιρὸς τῶν φώτων, μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι εἰς π ο λ λ ὰ οἱ γέροντες διαδέχονται τοὺς νέους.

Ποῖον εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποστρέφονται πάντες;

—Τὸ κοινὸν συμφέρον.

Ποῖον δὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περιποιοῦνται πάντες;

—Τὸ ἴδιον συμφέρον.

Τί τὸ ἀνώτερον τοῦ συμφέροντος;

—Τὸ χρυσίον.

Τί τὸ ἀνώτερον τοῦ χρυσίου;

—Τὸ χρυσίον καὶ πάλιν τὸ χρυσίον· ἀνώτερον τοῦ χρυσίου δὲν ὑπάρχει τίποτε· τὸ χρυσίον εἶνε τὸ Παντοδύναμον, τὸ Παντεξούσιον, τὸ ἀνώτατον ὂν τὸ ὁποῖον σήμερον λατρεύει πᾶς ὁ κόσμος· ἡ σοφία τοῦ αἰῶνος τούτου ἀνεκάλυψεν ἄλλον προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸ θησαυρίζειν· ἀπέναντι τοῦ προορισμοῦ τούτου πᾶς ἄλλος ὑποχωρεῖ· ἀπέναντι τούτου οὔτε φιλία σήμερον, οὔτε εἰλικρίνεια, οὔτε τιμιότης, οὔτε μέριμνα[3] καὶ φροντὶς περὶ κοινῶν συμφερόντων. Τὸ χρυσίον εἶνε ὁ μόνος λατρευτὸς Θεὸς σήμερον. Ἂς στηθῇ ἓν ἀρκετὰ μεγάλον ἄγαλμα ἀπὸ χρυσίον ἔστω καὶ τοῦ Ἐφιάλτου καὶ τότε θέλεις ἰδεῖ μετὰ πόσης ὁρμῆς θὰ τρέχῃ ὁ κόσμος νὰ ἀσπάζεται τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο.

—Ἀλλ' ἐγὼ θὰ τοῦ δαγκάσω καὶ κόψω τὴν γλῶσσαν τοῦ προδότου.

—Ναί ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν φυλάξῃς εὐλαβῶς καὶ νὰ τὴν ἀσπάζεσαι καθ' ἑκάστην περιπαθῶς.

Κύριε Συντάκτα,

Εἶδα πολλὰς φορὰς νὰ γράψῃς ἐναντίον μερικῶν καλογήρων καὶ τὰ ὀνόματα δὲν τὰ γράφεις· τοῦτο δὲν μοῦ ἤρεσε κύριε· πρέπει νὰ γράφῃς καὶ τὰ ὀνόματα διότι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον μᾶς ἔκαμες καὶ ἐντρεπόμεθα καὶ ξεκοκκινιζόμεν ὅποθεν περάσωμεν· προχθὲς μ' ἔβλεπαν κ' ἔλεγαν μερικοί, "αὐτὸς εἶνε ὁ καλόγηρος ποῦ γραφεν ἡ "Σάλπιγγα"; ἐγὼ ποῦ τὴν ἐντροπὴν ἔσκυψα χαμαὶ καὶ πέρασα· ἀλλὰ πόσας ἡμέρας σκυπτὸς; ἐκόπη πλέον καὶ τὸ ζυγῆχι μου.

Ὁ φίλος σου Γ. Ι.

Σ. Σ. Κύριε Γ. Ι. Σ' ἔπιασεν πολλὰ ἡ ἔννοια βλέπω, καὶ κἄτι θὰ σὲ πειράζει. Τὸ σκύψημον δὲν θὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν "Σάλπιγγα", ἀλλ' ἀπὸ κἄτι βαρύτερον πρᾶγμα ποῦ θὰ κρέμμεται φαίνεται 'ς τὸν λαιμόν του, καὶ κύταξε νὰ τὸ κόψῃς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ φίλος μου Κλεόβουλος ἀνοίγει πάλιν τὸ καφενεῖον "ἡ Κρήνη" μὲ νέα ὅλως ἐπιπλα· ἡ περιποίησις εἶνε ὡραία, ἡ ὑπηρεσία εἶνε ταχεῖα, καὶ ἡ καθαριότης μεγάλη· ἐὰν αὐτὰ ὅλα σᾶς ἀρέσκουν, τρέξατε καὶ θὰ δῆτε καὶ νὰ πιστεύσητε· μ' ὅλον ὅτι καὶ χωρὶς νὰ δῆτε πρέπει νὰ πιστεύσητε.

Λεμησσῷ,

Παρετήρησες κύριε Σαλπιγκτὰ ὅτι οἱ ἄνθρωποι μεταξύ των ὁλονὲν προσπαθοῦν νὰ μιμηθῶσι τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα δικαίνουσιν ἄλλα πάνω καὶ ἄλλα κάτω μὲ μεγάλην ἀδιαφορίαν ὡς νὰ μὴ ἔβλεπον τὰ μὲν τὰ δέ;

*

Σ.Σ. Τῆς φιλοσοφίας ἀποτελέσματα φίλε μου, τῆς ὁποίας μάλιστα ἐποχὴ καταλληλοτάτη εἶνε αὐτὸς ὁ Αὔγουστος, καὶ τῆς ὁποίας συνεμέθεξες βλέπω καὶ σὺ μὲ τὰ σωστά σου.

Τὸ κε'. αἴνιγμα ἔλυσαν καὶ οἱ κ. κ. Ἀντ. Ε Συμεωνίδης καὶ Ν. Κ. Λανίτου ἐκ Λεμησσοῦ, Πολύκ. Γαβριηλίδης ἐκ Μόρφου, καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος ἐκ Λάρνακος.

Ἐστάλη ἡμῖν καὶ ἡ ἑξῆς ἔμμετρος λύσις:

Ψώρα Ρώπας
Χούμ Ρώπας

Τί ἀσχημον ἐπώνυμον!
Τῆς ψώρας εἶν' ἀντώνυμον
Ταυτοψήφιον
Ἰσοψήφιον
Ὁμοούσιον
Περιούσιον
Τί; θέλεις νὰ ἰδῇς;
Ἰδοὺ γιὰ νὰ πεισθῇς:
Συγχώνευσον τὸ «π» καὶ «ς»,
Τρέψε το δηλαδὴ εἰς «ψ»
Καὶ πρόσταξε παρακαλῶ
Ν' ἀλλάξουν θέσεις «ψ» καὶ «Ρ»
Τί βλέπεις, φίλε μου, τώρα;
Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ ψώρα;
Ἡ δερμοφθόρος
Καὶ κνησμοφόρος;
Ἡ ἐξώλης
Καὶ προώλης;
Ἐγὼ, φίλε μου, ἂν τῶχα
Τὸ τοιοῦτον, δίχως ἄλλο
Θὰ τὸ ἔρριπτα ἀφεύκτως.....
Ἢ θὰ τἄλλασα μὲ ἄλλο.
Σὺ δὲ τρέψε το εἰς—ἄδης
Σὰν καλὸς Ἀσκληπιάδης
Οὕτω δὲ ἀπηλλαγμένος
Ψωραλέου ἐπωνύμου
Ἢ τῇ ψώρᾳ συνωνύμου
Κι' ἐντελῶς θεραπευμένος
Δέρματί τε
Ὀνόματί τε
Ἄσμενος θὰ ὑπογράψῃς
Θ. Ρωπάδης
Ἀσκληπιάδης.
Τοῦ λοιποῦ, ὁπόταν γράφῃς
Τὰ τοὺς λυτῆρας ὀναποιοῦντα
Κι' ἄπλετον γέλωτα προξενοῦντα
Αἰνίγματά Σου, κι' ὅταν τοῖς τάσσῃς
Βραβεῖ' ὡραῖα, ποῦ τοὺς τρομάσσῃς
Ὥστε τὴν λύσιν των δὲν Σοὶ δίδουν
Τὰ δὲ βραβεῖα εἰς Σὲ ἀφίνουν.

Λευκωσία. Βικέντιος Πολλαπλοῦς.

Αἴνιγμα κστ'.

Κεφαλὴν ὁπόταν ἔχω δυστυχῆ μ'
[ἀποκαλεῖτε·
Ἄνευ ταύτης 'ς τὴν τροφὴν σας πάν-
[τοτε μ' ἀναζητῆτε.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἡ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.